

Τριώδιον Κατανυκτικόν

Ἕνα Πνευματικὸ Ταξίδι
πρὸς τὸ Τέλος τοῦ παλαιοῦ
καὶ τὴν Ἀρχὴ τοῦ Νέου

■ Ἕνα βαθὺ πνευματικὸ μῆνυμα τοῦ Μητροπολίτου Βιταλίου (†)

Ἡ ἱερὰ Θλίψις καὶ ἡ ἱερὰ χαρμὸσύνη*

Νηστεία καὶ Πάσχα

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Ἡ μεγάλη Νηστεία ἐγγίζει στὸ τέλος της καὶ ἡ καλυτέρα ἀπόδειξις, τὴν ὁποία δυνάμεθα νὰ ἔχουμε, ὅτι τὶς ἅγιες ἡμέρες τὶς ἔχουμε διέλθει μὲ ἕναν τρόπο θεάρεστο εἶναι ὅτι οἱ ψυχές μας διακατέχονται ἀπὸ κάποιαν **ἱερὰ θλίψι**. **Αποκαλῶ** αὐτὴν τὴν θλίψι **ἱεράν**, διότι ἡ μεγάλη **Νηστεία** μᾶς ἔχει ἀξιώσει τὴν εἰρήνην τῆς ψυχῆς.

Συχνὰ δὲν εἴμεθα καλὰ ἐνήμεροι περὶ αὐτοῦ καὶ δὲν τὸ αἰσθανόμεθα πάντοτε, ὅμως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς **Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς** γινόμεθα πολὺ εἰρηνικοί, πολὺ ἡρεμοί, καὶ δύσκολα κάτι μᾶς ταράσσει.

Αὐτὸ εἶναι ὁ λόγος πὺν μᾶς ἐπισκέπτεται αὐτὴ ἡ **ἱερὰ θλίψις** καθὼς ἡ **Μεγάλη Νηστεία** ἔρχεται πρὸς τὸ τέλος της. **Πρόκειται** νὰ εἰσέλθουμε σὲ μία τελείως διαφορετικὴ περίοδο τοῦ ἔτους, σὲ μία περίοδο, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ **χαρμόσυνη** – ἡ Προπασχαλινὴ καὶ Πασχαλινὴ περίοδος, ἀλλὰ ταυτόχρονα ἀφήνουμε αὐτὴν τὴν περίοδο τῆς βαθεῖας εἰρήνης τῆς ψυχῆς, τῆς ἡρεμίας, τὴν ὁποίαν ἡ **Μεγάλη Νηστεία** μᾶς ἔχει δώσει.

* * *

Κάθε τι ἔχει τὸν καιρὸ του. **Υπάρχει** ἡ **ἱερὰ θλίψις**. **Υπάρχει** ἐπίσης καὶ ἡ νόμιμος **ἱερὰ χαρμὸσύνη**. **Ἡ χαρμὸσύνη** φέρεται ἀπὸ τὴν τελευταία ἐβδομάδα τῆς **Νηστείας**, τὴν **Μεγάλη Ἑβδομάδα**, ὅπου ἡ κάθε ἡμέρα εἶναι μία ἰδιαίτερη ἡμέρα.

Προσπαθῆτε μὲ κάθε τρόπο νὰ παρακολουθῆτε τὶς καθημερινές **Ἀκολουθίες** αὐτῶν τῶν ἡμερῶν. **Εἶναι** πλήρεις ἀπὸ τὸ

βαθύτατο νόημα καὶ τὴν πλήρη **Χάριτος** δύναμι τοῦ **Ἁγίου Πνεύματος**. **Ἐκάστη** ἡμέρα τῆς **Μεγάλης Ἑβδομάδος** εἶναι πλήρης νοήματος καὶ τόσον βαθεῖα, ὥστε ὁ καθένας ποὺ παρακολουθεῖ τὶς καθημερινὲς **Ἀκολουθίες** τῆς **Μεγάλης Ἑβδομάδος**, δὲν κατανοεῖ μόνον τὰ βάθη τῆς **Ὁρθοδοξίας**, ἀλλὰ γίνεται ἓνα ἀληθινὰ **Ὁρθόδοξο πρόσωπο**.

Δυνάμεθα νὰ ἀποκαλέσουμε ἓναν τέτοιο ἄνθρωπο **θεολόγο** μὲ τὴν πλήρη, βαθυτάτη ἔννοια αὐτῆς τῆς λέξεως, διότι εἶναι σὰν νὰ ἔχη ἀποφοιτήσῃ ἀπὸ τὶς ὑψηλότερες τάξεις τῆς θεολογικῆς μαθήσεως. **Αὐτός**, μπορούμε νὰ ποῦμε, **αὐξάνει** στὴν **Ὁρθοδοξία**.

Ἔτσι, ἡ συμμετοχὴ στὶς **Ἀκολουθίες** τῆς **Μεγάλης Ἑβδομάδος** εἶναι κάτι, τὸ ὁποῖο πνευματικῶς ἀποτελεῖ ἀπόλυτη ἀναγκαιότητα γιὰ μᾶς.

* * *

Τὶς ἡμέρες αὐτές, τῆς εἰδικὰ ἐντόνου (ἐξαντλητικῆς) **Νηστείας**, προετοιμάζουμε τὶς ψυχές μας νὰ δεχθοῦν τὸ **Ἅγιον Πνεῦμα**.

Καὶ τὸ **Πάσχα** δὲν εἶναι μόνον μία ἐόρτιος ἡμέρα, ἀλλὰ, καθὼς ἐμεῖς εἴμεθα ἀκόμη ἐδῶ στὴν γῆ, μᾶς δίδει τὴν ἰκανότητα νὰ αἰσθανθοῦμε τὴν **Χάρι** τῆς **Βασιλείας** τοῦ **Θεοῦ**, σὲ καθέναν κατὰ τὸ μέτρο τῆς δυνάμεώς του.

Ὅσο καλύτερα νηστεύσαμε, τόσο καλύτερα θὰ τὸ καταλάβουμε αὐτό, καὶ μάλιστα θὰ αἰσθανθοῦμε, ὅτι σχεδὸν δὲν πατοῦμε στὸ ἔδαφος, ἀλλὰ (ἰστάμεθα) στὸν ἀέρα.

Ἐδῶ, μπορούμε νὰ ἐνθυμηθοῦμε τὴν Ἁγία Μαρία τὴν Αἰγυπτία, ποὺ ὅταν ὁ Ἅγιος Ζωσιμᾶς τῆς ἐζήτησε νὰ προσευχηθῇ καὶ ἐσήκωσε τὴν κεφαλὴ του, τὴν εἶδε νὰ ἰσταται στὸν ἀέρα μὲ τὰ χέρια ὑψωμένα στοὺς οὐρανούς.

* * *

Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, ἔστω καὶ σὲ μικρὸ βαθμό, νὰ φθάσουμε στὴν κατάστασι αὐτὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς **Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς** καὶ ιδίως τοῦ **Πάσχα**. **Τότε** θὰ αἰσθανθοῦμε νὰ χωριζώμεθα ἀπὸ τὴν γῆ καὶ ἀπὸ ὅλες τὶς μέριμνές της καὶ θὰ αἰσθανθοῦμε τὴν ἀτελεύτητη, ἀπεριόριστη **χαρμοσύνη** τῆς ὑπάρξεως στὴν **Οὐράνιο Βασιλεία**. **Ἀμήν!**

□

(*) Περιόδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθμ. τεύχους 289/Μάρτιος-Ἀπρίλιος 1999, σελ. 179. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.